

masmorra ens parla amb vehemència i ens desvetlla sentiments pregons; la sala alta del Cenacle i el Calvari;... i l'esperança de la Vida nova que des de la nostra fe aprenem a llegir en el rostre dels pobres, particularment dels infants palestins i desamparats de l'orfenat de Betlem... Tot plegat és una ruta que, com totes, entra pels peus, però arriba al cor del deixeble, innocent o penitent, però al cap i a la fi deixeble del Mestre tendre i amorós, al qual no es pot deixar de respondre si no és amb agraïment sincer, amb cordial tendresa, amb amor renovat, amb fe generosa, amb testimoni abrandat.

La resta... !? Si a l'arribada a Tel Aviv, a la Companyia d'aviació em van haver de fer un val per a bescanviar la maleta esbotzada, que els maleters em van fer mal bé, per una de nova; o si a la tornada ens vam haver d'encarar amb la tripulació de l'avió durant més de tres quarts d'hora sense que nosaltres deixéssim engegar l'avió perquè no hi havia lloc per a tots els membres del grup... Això són anècdotes trivials que cal oblidar per intranscendents.

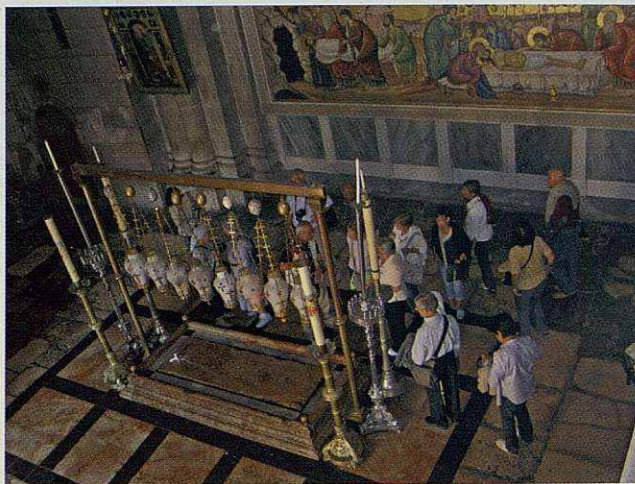
Pere Farriol i Vinyes, pelegrí.

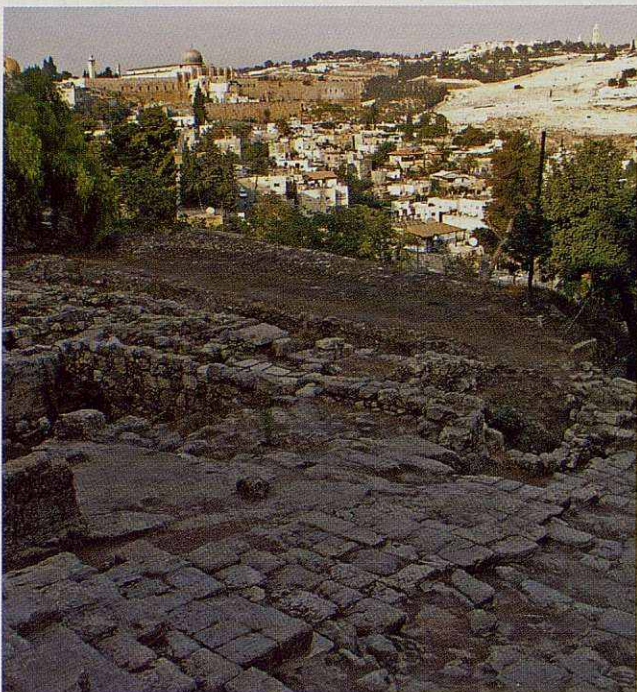
Basilica de la Nativitat, a Betlem.

Hort de les oliveres.

La pedra de la unció, a la Basílica del Sant Sepulcre.

Camí empedrat prop del palau de Caifàs.

Via Dolorosa.